

1. Guds nåde er en vintergæk,
den er din fostergave,
og er du ved at dø af skræk,
så plant den i din have.

Med fastetidens bøn
bli'r jorden atter grøn,
i angst og overflod
besejres du af mod,
og ene er vi flere.

2. Guds rige er en ammesø,
der spejler himlens fugle,
Guds rige er en englekø
om denne skøre kugle.

Og flere end du selv
har grædt i dette skælv,
så sluk din nattesorg
i hytte og i borg,
lad håbene massere.

3. Guds øje er en tordensol,
der skinner for at gavne,
Guds øje er en samlepol
for døbefontens navne
med smertens briller ser
du englene, der ler,
så tænd dit morgensmil
og glem den skarpe pil,
der mangler noget mere.

4. Guds kærlighed er skænket dig
på begge hemisfærer,
den ryddede en alfarvej,
barn Jesus er din lærer.
Og dér, hvor foden gled
bli'r kærligheden ved,
så bær stafetten hen
imod en fremmed ven,
lad hænderne passere.